

Your Repentance Doesn't Burden Jesus Christ; It Brightens His Joy

By Sister Tamara W. Runia

First Counselor in the Young Women General Presidency

Teie meelearandus ei koorma Jeesust Kristust, vaid teeb Teda rõõmsamaks

Õde Tamara W. Runia

Esimene nõuandja Noorte Naiste üldjuhatuses

April 2025 general conference

The invitation to repent is an expression of God's love. Saying yes to that invitation is an expression of ours.

Several years ago on a trip to Florida, I sat outside reading a book. Its title suggested that we can still make it to heaven, even though we're not perfect now. A woman walking by asked, "Do you think it's possible?"

I looked up, confused, and then realized she was talking about the book I was reading. I said something ridiculous like, "Well, I'm not that far into it, but I'll let you know how it ends."

Oh, how I wish I could travel back in time! I'd tell her, "Yes, it's possible! Because heaven isn't for people who've been perfect; it's for people who've been forgiven, who choose Christ again and again."

Today I want to speak to those of us who sometimes feel, "Repentance and forgiveness seem to be working for everyone but me." Those who privately wonder, "Since I keep making the same mistakes, maybe this is the way I am." Those who, like me, have days when the covenant path feels so steep, it's almost a covenant hike!

A wonderful missionary in Australia, Elder QaQa from Fiji, shared a similar feeling in his departing testimony: "I know that God loves me, but sometimes I wonder, 'Does God know that I love Him?' Because I'm not perfect, and I still make mistakes."

In that one tender, haunting question, Elder QaQa summed up exactly what I've often worried about. Maybe you're wondering too, think-

Kui Jumal kutsub meelt parandama, väljendab Ta seeläbi oma armastust. Kui me sellele kutsele „jah” ütleme, väljendame sellega oma armastust.

Aastaid tagasi istusin ma ühe Florida reisi ajal õues ja lugesin raamatut. Selle pealkiri viitas sellele, et kuigi me ei ole praegu täiuslikud, jõuame me ikkagi taevasse. Minust kõndis mööda üks naine, kes küsis: „Kas sa arvad, et see on võimalik?"

Ma tõstsin hämmeldunult pilgu ja mõistsin siis, et ta räägib mu raamatust. Ütlesin seepeale midagi totrat, nagu „ma pole veel nii kaugele jõudnud, aga ma annan sulle teada, kuidas see lõpeb".

Oi, kuidas ma soovin, et saaksin ajas tagasi rännata! Ütleksin talle: „Jah, see on võimalik! Sest taevast ei ole inimeste jaoks, kes on olnud täiuslikud. See on inimeste jaoks, kellele on andestatud, kes ikka ja jälle Kristuse kasuks otsustavad."

Täna tahan ma kõneleda neile, kellele tundub vahel, et meelearandus ja andestus toimivad kõigi puhul peale nende. Neile, kes mõtisklevad endamisi, et „kuna ma teen jätkuvalt samu vigu, siis võib-olla ma olen selline". Neile, kel tuleb nagu minulgi ette päevi, mil lepingurada tundub nii järsk, et see on peaaegu lepingu mägimatk!

Üks imeline Fidžilt pärit Austraalias teeninud misjonär, vanem QaQa, rääkis sarnasest tundest oma lahkumistunnistuses: „Ma tean, et Jumal mind armastab, kuid vahel tekib mul mõte, et kas Jumal teab, et mina ka Teda armastan? Kuna ma pole täiuslik ja teen ikka veel vigu."

Selle ühe hella kummitava küsimusega võttis vanem QaQa kokku just selle, mille üle ka mina olen sageli pead murdnud. Võib-olla olete ka teie

ing, "I'm trying so hard, but does God know I'm really trying? When I keep falling short, does God know I still love Him?"

It saddens me to admit this, but I used to measure my relationship with the Savior by how perfectly I was living. I thought an obedient life meant I would never need to repent. And when I made mistakes, which was every single day, I distanced myself from God, thinking, "He must be so disappointed in me."

That's just not true.

I've learned that if you wait until you're clean enough or perfect enough to go to the Savior, you've missed the whole point!

What if we thought about commandments and obedience in a different way?

I testify that while God cares about our mistakes, He cares more about what happens after we make a mistake. Are we going to turn to Him again and again? Are we going to stay in this covenant relationship?

Maybe you hear the Lord's words "If [you] love me, keep my commandments" and feel deflated because you haven't kept all the commandments. Let me remind you that it is also a commandment to repent! In fact, it might be the most repeated commandment in the scriptures.

In Alma's soliloquy, "O that I were an angel, and could have the wish of [my] heart ... and cry repentance," he wasn't trying to shame us by pointing out our mistakes. He wanted to cry repentance so that you and I could avoid suffering in the world. One reason Alma hated sin is because it causes us pain.

Sometimes I have to remember, like a Post-it note on my forehead, that the commandments are the path away from pain. And repentance is too. Our prophet said, "The Savior loves us always but especially when we repent."

So when the Lord says, "Repent ye, repent ye," what if you imagined Him saying, "I love you. I love you." Picture Him pleading with you to leave behind the behavior causing you pain, inviting you to step out of darkness and turn to His light.

In my daughter Carly's ward, a new priest knelt to bless the sacrament, and instead of saying, "That they may do it in remembrance of the blood of thy Son," he inadvertently said, "That

tulnud mõttele, et „ma pingutan nii palju, kuid kas Jumal teab, et ma tõesti pingutan? Kas Jumal teab, et ma Teda ikka veel armastan, kui ma kogu aeg vigu teen?"

Mul on kurb tunnistada, kuid mina mõõtsin varem oma suhet Päästjaga selle järgi, kui täiuslikult ma elasin. Arvasin, et sõnakuulelik elu tähendab seda, et mul pole vaja kunagi meelt parandada. Ja kui ma tegin vigu, mida juhtus iga päev, tõmbusin ma Jumalast eemale, mõeldes: „Küll Ta võib minus pettunud olla."

See ei vasta lihtsalt tõele.

Ma olen saanud selgeks, et kui te ootate, kuni te olete Päästja juurde minekuks piisavalt puhas või täiuslik, olete kogu asjast valesti aru saanud.

Mis oleks, kui me suhtuksime käskudesse ja kuulekusse teisiti?

Ma tunnistan, et kuigi Jumal hoolib meie vigadest, hoolib Ta rohkem sellest, mis juhtub pärast seda, kui me vea teeme. Kas me pöördume ikka ja jälle Tema poole? Kas me jääme sellesse lepingusuhtesse?

Võib-olla te kuulete Issanda sõnu „Kui te mind armastate, siis pidage minu käsusõnu!" ja tunnete end mannetuna, kuna pole kõiki käske pidanud. Lubage mul teile meelde tuletada, et ka meelearandus on käsk! Tegelikult võib see isegi olla käsk, mida pühakirjades kõige enam korratakse.

Kui Alma pidas oma ühekõne: „Oo, et ma oleksin ingel ja võiksin saada oma südame soovi .. ja hüüda meelearandust", ei püüdnud ta meie vigadele osutades meid häbistada. Ta soovis hüüda meelearandust, et meie teiega ei peaks maailmas kannatama. Üks põhjus, miks Alma pattu vihkas, oli valu, mida see meile põhjustab.

Mõnikord tuleb mul nagu märkmekleeps meeldetuletuseks otsaette panna, et käsud viivad valust eemale. Ja meelearandus samuti. Meie prohvet on öelnud: „Päästja armastab meid alati, kuid eriti siis, kui me meelt parandame."

Seega, kui Päästja ütleb: „Parandage meelt, parandage meelt", siis mis oleks, kui te kujutleksite Teda ütlemas: „Ma armastan sind! „Ma armastan sind!" Kujutage ette, et Ta palub teil valu tekitav käitumine maha jätta ning kutsub teid pimedusest välja astuma ja Tema valguse poole pöörduma.

Minu tütre Carly koguduses põlvitas üks uus preester sakramenti õnnistama ning selle asemel, et öelda: „Et nad teeksid seda sinu Poja vere mälestuseks", ütles ta kogemata: „Et nad teeksid seda

they may do it in remembrance of the love of thy Son.” Tears filled Carly’s eyes as the truth of those words sank in.

Our Savior was willing to suffer the pain of His Atonement because He loves you. In fact, you are “the joy that was set before him” while He suffered.

The invitation to repent is an expression of God’s love.

Saying yes to that invitation is an expression of ours.

Picture your favorite image of Christ. Now imagine Him smiling brightly with joy each time you use His gift, because He is the “perfect brightness of hope.”

Yes, your repentance doesn’t burden Jesus Christ; it brightens His joy!

Let’s teach that!

Because repentance is our best news!

We don’t stay on the covenant path by never making a mistake. We stay on the path by repenting every day.

And when we’re repenting, God forgives without shaming us, comparing us to anyone else, or scolding us because this is the same thing we were repenting of last week.

He’s excited every time He sees us on our knees. He delights to forgive us because to Him we are delightful!

Don’t you just feel that’s true?

Then why is it so hard for us to believe?!

Satan, the great accuser and deceiver, uses shame to keep us from God. Shame is a darkness so heavy it feels that if you took it out of your body, it would have an actual weight or heft to it.

Shame is the voice that beats you up, saying, “What were you thinking?” “Do you ever get anything right?”

Shame doesn’t tell us we made a mistake; it tells us we are our mistakes. You may even hear, “Hide.” The adversary does everything in his power to keep the heaviness inside, telling us the cost is too high, that it will be easier if this stays in darkness, removing all hope.

Satan is the thief of hope.

And you need to hear this, so I’ll say these words out loud: You are not the voice in your head or the mistakes you have made. You may need to say that out loud too. Tell Satan, “Not today.” Put him behind you.

Feel that pull, the godly sorrow that turns

sinu Pojaarmastuse mälestuseks.” Carly silmad täitusid pisaratega, kui nende sõnade tõde talle kohale jõudis.

Meie Päästja oli nõus kannatama oma lepituse valu, sest Ta armastab teid. Tõtt-öelda olitegi teie „tem[a] oodata[v] rõõ[m]”, kui Ta kannatas.

Kui Jumal kutsus meelt parandama, väljendab Ta seeläbi oma armastust.

Kui me sellele kutsele „jah” ütleme, väljendame sellega oma armastust.

Mõelge oma lemmikpildile Kristusest. Ja nüüd kujutage ette, kuidas Ta iga kord, kui te Tema andi kasutate, teile suurest rõõmust säravalt naeratab, sest Ta on „täiusliku lootuse sära”.

Tõesti, teie meelega parandus eikoorma Jeesust Kristust, vaid teeb Teda rõõmsamaks.

Õpetagem seda!

Sest meelega parandus on meie parimad uudised!

Me ei jää lepingurajale seepärast, et me ei tee kunagi vigu. Me jääme lepingurajale, kuna teeme iga päev meelega parandust.

Ja kui me meelt parandame, andestab Jumal ilma hukka mõistmata, kellegagi kõrvutamata ja tõrelemata, kuna me parandasime samast asjast meelt juba möödunud nädalal.

Ta on elevil iga kord, kui Ta meid põlvitamas näeb. Talle meeldib meile andestada, sest me meeldime Talle.

Kas te tunnete, et see on nii?

Miks küll on meil seda siis nii raske uskuda?!

Saatan, suur süüdistajaja petis, kasutab häbi, et meid Jumalast eemal hoida. Häbi on niiraskes pimeduses, et tundub, nagu sel oleks kehast välja võetuna mass või kaal.

Häbi on hääl, mis materdab teid, öeldes: „Mida sa ometi mõtlesid?” „Kas sa üldse kunagi midagi õigesti teed?”

Häbi ei ütle meile, et me tegime vea. See ütleb, et me oleme meie vead. Võib-olla te lausa kuulete: „Mine peitu!” Vastane teeb kõik endast oleneva, et raskustunnet meie sees hoida, öeldes meile, et selle hind on liiga kõrge, et on lihtsam, kui see jääb pimedusse, võttes nii ära igasuguse lootuse.

Saatan on lootuse varas.

Ja kuna teil on vaja seda kuulda, ütlen ma selle välja: te ei ole hääl teie peas ega ka vead, mida te teinud olete. Võib-olla peaksite ka teie selle välja ütlema. Öelge Saatanale: „Mitte täna!” Käskige tal endast taganeda.

Tunnetage seda tõmmet, seda Jumalale mee-

you toward your Savior, and watch His grace enter into your life and the lives of those you love. I promise that the minute we bring a broken heart courageously toward Him, He is immediately there.

If you saw someone drowning, wouldn't you reach your hand out and rescue them? Can you imagine your Savior rejecting your outstretched hand? I imagine Him diving into the water, descending below all things to lift us up so we can take a fresh breath! No one can sink lower than the light of Christ shines.

The Savior is forever brighter than the darkness of shame. He would never attack your worth. So watch closely.

Imagine that this hand represents worth.

This hand represents obedience. Maybe you woke up this morning, said a meaningful prayer, and searched the scriptures to hear God's voice. You've made good decisions and are treating the people around you with Christlikeness. You're listening to general conference! Your obedience is here!

Or maybe things haven't gone so well. You've struggled lately to do those small, simple things to connect to heaven. You've made some decisions you aren't proud of.

Where is your worth? Has this hand moved at all?

Your worth isn't tied to obedience. Your worth is constant; it never changes. It was given to you by God, and there's nothing you or anyone else can do to change it. Obedience brings blessings; that is true. But worth isn't one of them. Your worth is always "great in the sight of God," no matter where your decisions have taken you.

While I make mistakes, I want to stay in covenant relationship with Christ, and I'll tell you why.

I grew up taking diving lessons and learned that when judges score a dive, they watch the execution. Was the entry perfectly vertical, with toes pointed and a small splash? Then they do something extraordinary. They factor in the degree of difficulty.

Everyone is diving with their own degree of difficulty. And your Savior is the only one who truly knows the difficulty you are diving with. I

lepärast kurvastust, mis pöörab teid teie Päästja poole, ning vaadake, kuidas Tema arm tuleb teie ellu ja nende ellu, keda te armastate. Ma luban, et selsamal hetkel, kui me murtud südame julgelt Tema ette toome, seisab Ta kohe meil vastas.

Kui te näeksite kedagi uppumas, kas te siis ei sirutaks kätt ega päästaks neid? Kas suudate ette kujutada, et Päästja teie väljasirutatud käe tagasi lükkaks? Ma kujutan ette, kuidas Ta vette sukeldub ja kõikidest asjadest allapoole laskub, et meid värskeks hingetõmbeks pinnale tõsta! Keegi ei saa vajuda madalamale, kui särab Kristuse valgus.

Päästja on igavesti säravam kui häbi pimedus. Ta ei ründaks kunagi teie väärtust. Seega olge tähelepanelik.

Kujutage ette, et see käsi siin sümboliseerib väärtust.

See käsi sümboliseerib kuulekust. Võib-olla te ärkasite täna hommikul, tegite mõtteka palve ja uurisite pühakirju, et Jumala häält kuulda. Te olete teinud häid otsuseid ja kohtlete enda ümber olijaid Kristuse-sarnaselt. Te kuuldate üldkonverentsi! Siin on teie kuulekus!

Aga võib-olla ei ole kõik nii hästi läinud. Teil on olnud hiljuti raskusi nende väikeste lihtsate asjadega, mis teid taevaga ühendavad. Te olete teinud otsuseid, mille üle te pole uhked.

Kus on teie väärtus? Kas see käsi on veidigi liikunud?

Teie väärtus pole seotud kuulekusega. Teie väärtus on püsiv, see ei muutu kunagi. Jumal andis selle teile ja ei teie ega ka keegi teine ei saa teha midagi, et seda muuta. On tõsi, et kuulekus toob õnnistusi! Kuid väärtus ei kuulu nende hulka. Teie väärtus on alati „Jumala silmis suur” olemata sellest, kuhu te oma otsustega jõudnud olete.

Mina tahan jäädaka vigu tehes Kristusega lepingusuhtesse ja ma räägin teile, miks.

Ma käisin suureks sirgudes sukeldumistrennis ja sain teada, et kohtunikud jälgivad sukeldumise hindamisel sooritustehnikat. Kas vette sukeldumine oli täiesti vertikaalne, sirutatud varvaste ja pisikese sulpsatusega. Seejärel teevad nad midagi ebaharilikku. Nad korrutavad seda raskusastme koefitsiendiga.

Igaühel on sukeldumisel oma raskusaste. Ja teie Päästja teab ainukesena tõeliselt, millise raskusega teie sukeldute. Ma tahan, et mul oleks

want a relationship with the one person who gets me, who knows my heart and how hard I'm trying!

He knows the mists of darkness are descending on all of us travelers and that our journey passes by the river of filth—so even when we're holding to the iron rod, we're going to get splashed.

Coming unto Christ is saying, "Will you help me?" with hope, a revealed assurance that His arms are extended to you always. I believe this fresh view of repentance means that even though we don't have perfect obedience yet, we try affectionate obedience now, choosing to stay, again and again, because we love Him.

Remember King Benjamin's people, who had no more disposition to do evil but only to do good continually? Do you think they packed up their tents, went home, and never made another mistake? Of course not! The difference is they no longer wanted to sin. They had affectionate obedience! Their hearts were turned and tuned to God while they struggled!

Once, at the beach, I saw a bird flying into the wind, flapping its wings so hard, almost frenetically, but staying in the same place. Then I noticed another bird, higher up. It had caught an updraft and was floating easily, unburdened in the wind. That's the difference between trying to do this by ourselves and turning to our Savior, letting Him lift us, with "healing in his wings."

As mission leaders in Australia, during our last visit with each missionary, we talked about 3 Nephi 17, where the people were close to the Savior and could hear Him praying for them. We asked, "If you could hear the Savior praying for you, what do you think He would say?"

To hear their answers was one of the most Spirit-filled experiences of my life. Every one of those missionaries would pause, and tears would fill their eyes as we reminded them, "Your Savior knows the degree of difficulty you're experiencing. He's felt it!"

This is what those missionaries quietly and tenderly shared: One sister said, "Jesus would tell the Father, 'She's doing her very best. I know how hard she is trying.'" An elder said, "With everything that's happened in his life, I'm so proud of him."

suhe selle ainsa isikuga, kes mind mõistab, kes teab mu südant ja seda, kui väga ma üritan!

Ta teab, et pimeduse udu langeb meile kõigile rändajatele ja et meie rännak viib meid mööda roojasest jõest, nii et pritsmed lendavad meie peale ka raudkäsipuust kinni hoides.

Kristuse juurde tulemine on sama, mis öelda „Kas sa aitad mind?” lootuse ja ilmse kindlustunde, et Tema käsivarred on alati teie poole sirutatud. Ma usun, et selline värske vaatenurk meeleparandusele tähendab seda, et kuigi me poleveeltäiuslikult kuulekad, püüame me praegu olla kiinduvalt kuulekad, otsustades ikka ja jälle jääda, kuna me Teda armastame.

Mäletate kuningas Benjamini rahvast, kes ei tahtnud enam üldse halba teha, vaid tahtis teha pidevalt head? Kas te arvate, et nad panid oma telgid kokku, läksid koju ja ei teinud enam kunagi ühtegi viga? Muidugi mitte! Vahe on selles, et nad ei tahtnud enam patustada. Nende kuulekus põhines kiindumusel! Nad olid pöördunud ja häälestunud oma südames Jumala poole kasiis, kui neil oli raske!

Ükskord nägin ma rannas lindu, kes lendas vastutuult ja lehvitas tiibu nii kõvasti, peaaegu meeletult, kuid ei liikunud edasi. Seejärel märkas inimesed kõrgemal teist lindu. Tuulepuhang oli ta ülespoole lennutanud ja ta hõljus tuules kergelt ja segamatult. Selles ongi vahe, kas me püüame ise hakkama saada või pöördume oma Päästja poole ja laseme Tal end tõsta, „paranemine tema tiibade all”.

Kui me olime Austraalias misjonijuhid, rääkisime iga misjonäri viimast korda vesteldes 3. Nephi 17. peatükist, kus inimesed olid Päästja lähedal ja kuulsid, kuidas Ta nende eest palvetas. Me küsisime: „Kui sa kuuleksid, kuidas Päästja sinu eest palvetab, siis mida Ta sinu arvates ütleks?”

Nende vastused olid mu elus ühed vaimurikkamad kogemused. Igaüks neist misjonäridest vaikis hetke ja nende silmi täitsid pisarad, kui me tuletasime neile meelde: „Sinu Päästja teab, kui raske sul on. Ta on seda läbi elanud!”

Need misjonärid jagasid vaikselt ja hellalt järgmist. Üks õde lausus: „Jeesus ütleks Isale, et ta annab endast parima. Ma tean, kui väga ta püüab.” Üks vanem ütles: „Arvestades kõike seda, mis ta elus on juhtunud, olen ma ta üle väga uhke!”

Let's try this. Tonight, before you pray, imagine Jesus Christ close by. He is your Advocate with the Father. Ask yourself, "What would my Savior say to the Father about me?"

And then become silent.

Listen for that voice that says good things about you—the voice of the Savior, your finest friend, and your Father in Heaven, who is really there. Remember, Their love and your worth are always great, no matter what!

I stand here to witness that Jesus Christ gives light to those who sit in darkness. So, on those days when you feel that voice telling you to hide, that you should hide in a dark room all by yourself, I invite you to be brave and believe Christ! Walk over and turn on the Light—our Perfect Brightness of Hope.

Bathed in His light, you'll see people all around you who have felt alone too, but now, with the light on, you and they will wonder, "Why were we so afraid in the dark? And why did we stay there so long?"

"May the Lord of Lights wrap you in His arms and console and love you continually." May we love Him continually and choose Him, again and again. In the name of Jesus Christ, amen.

Proovime järele! Enne kui te täna õhtul palvetate, kujutage ette, et Jeesus Kristus on teie lähedal. Tema on meie Eestkostja Isa juures. Küsige endalt: „Mida ütleks mu Päästja Isale minu kohta?”

Ja olge siis tasa.

Kuulake seda häält, mis teisteadräägib – kuulake Päästja, oma parima sõbra, ja oma Taevaisa häält, kes on tõepoolest teiega. Pidage meeles, et mis ka ei juhtuks, nendearmastus jateieväärtus on alati suured.

Ma seisan siin, et tunnistada, et Jeesus Kristus annab valgust neile, kes istuvad pimeduses. Seega, neil päevil, mil teile tundub, et mingi hääl käsib teil end üksi pimedasse ruumi ära peita, kutsun ma teid olema vaprad ja Kristust uskuma! Minge ja süüdake Valgus – meie täiusliku lootuse sära.

Tema valguse soojuses näete kõikjal enda ümber inimesi, kes on tundnud end samuti üksikuna, kuid nüüd imestate üheskoos valguse käes: „Miks me pimedas nii väga kartsime? Ja miks me sinna nii kauaks jäime?”

„Võtku Valguste Issand [teid] oma käte vahele ning lohutage ja armastagu [teid] pidevalt.” – Ning armastagem ja valigem Teda ikka ja jälle. Jeesuse Kristuse nimel, aamen.